

Trond Morstad har traktert tangenter i menighetssammenheng i mange år. Han spiller til allsang på Åpent Hus hver uke og han spiller på andakter på eldreinstitusjoner i menigheten flere ganger i måneden. Det begynte med at Turid Trømborg ringte og lurte på om han kunne komme og spille til allsang på Åpent Hus. Erling Eidgard var der også og de vekslet på å spille. Eidgard spurte om Trond ville bil med til Østenstad menighet siste lørdag i måneden hvor det arrangeres et Treffpunkt for mennesker med Downs Syndrom. Nå er det Trond som spiller der.

Han synes det er hyggelig å kunne gjøre dette. I mange år spilte han dansemusikk, men måtte etter hvert gi seg med det. «I kirken hører du musikken akkurat slik den blir spilt», sier han, «det gjør man ikke med dansemusikken lenger. Og det er fint at folk setter pris på at jeg spiller.»

Han fikk sitt første piano i 1952. Det var bygd under 1. verdenskrig og kostet 4200 kroner. Det var mye penger den gangen. Han har fått noe undervisning, men stort sett er han selvlært og spiller uten noter. Da han fikk seg bil og eget orgel begynte han å spille i danseband. Han svarte på en annonse i Budstikka hvor de annonserte etter organist til et band. De øvde i et uthus på Vettre et år før de gikk i oppløsning. Så begynte han med gammeldans. Sammen med Louis Kristensen, en god trekkspiller, og en musiker til, dannet de trioene Rialo. De spilte gitar, saksofon og orgel. På 80-tallet ble musikken mer elektronisk og for å følge med utviklingen kjøpte Trond et 3 etasjers sammenleggbart orgel med forsterkeranlegg til 34.000 kroner. Men utviklingen fortsatte med rivende hastighet og det

ble også avleggs etter hvert. Levende dansemusikk fikk dårlige kår da dataen gjorde sitt inntog.

I 1991 gav han bort et orgel til Østerås sykehjem. Da tanten hans, som hadde bodd der, døde, ble det klart at de ikke hadde noe orgel som kunne brukes ved utkjøringer. Trond hadde kjøpt nytt keyboard og gav det gamle orgelet til sykehjemmet med det formål at det skulle brukes ved utkjøringer.

Trond er en av de få som er innfødt her i området. De første 5,5 årene bodde han på Avløs. Familien hans bodde hos besteforeldrene og de var 10 personer i samme hus, så det var trangt om plassen. Far jobbet på Kolsåsbanen. Blant de ansatte ble det dannet et boligbyggelag og de fikk kjøpt tomter på Gjettum av Levre Gård. Alle familiene hadde 3 års plikttjeneste: 3 timer hver kveld 6 dager i uken. Slik fikk husene vei, vann og kloakk. Den gangen var det 48 timers arbeidsuke for arbeiderne, så det var hardt. De flyttet inn i ferdig hus i 1950. I 1998 overtok Trond huset etter foreldrene. Hele arbeidslivet, i 41 år, har han jobbet i Kverner som maskinarbeider.

Ut over musikken har friluftsliv alltid vært en stor hobby for Trond. Han har hatt kanoen på nesten samtlige vann i Nordmarka. Og i padleeldoradoet Vemundsjøen har han også hatt mange fine turer. Kanoen han kjøpte i 1976 på Sjølyst har vært hans følgesvenn helt fram til idag.

Når økonomien ble bedre dro han på tur til Nepal. Han ble med på en tur hvor Klaus Helberg var reiseleder. 20 nordmenn gikk opp på Kalapatar (5548 moh) i Himalaya. Derfra kunne de se toppen av Mount Everest. 2 år etter var han på fottur til Kilimamjaro, Afrikas høyeste fjell. Senere har han vært på fottur i fjellene på Madeira, gått fra hytte til hytte på Island, og vært 3 uker på kanotur på Arctic Edge.

Til slutt spør vi alle frivillige som intervjues om de har en favorittsang eller salme. For Trond er det salmen «Fra flo og fjære».